

Zemra 6ma

LA TRIA DE LES GALLINES PONEDORES

En aquests moments de manca d'aliments per a l'aviram, és necessari més que mai, eliminar totes aquelles gallines que no produixin una quantitat ~~d'ou~~ d'ous suficient per a pagar com a mínim les despeses d'alimentació. Es precis que quan s'hi necessari vendre unes gallines ho fem en el moment oportú i que sapiguem escollir aquelles gallines de posta dolenta.

La gallina que no produix, la gallina que no treballa, no té dret a la vida, no té dret a ocupar un espai del galliner i obligar a tenir cura d'ella.

Si en aquests moments, per no disposar de la quantitat d'aliments suficients, fos precis eliminar un tant per cent de la població avícola, un 25 % per exemple, hauria de fer-se i hau-

ríem d'aconseifar-ho amb la seguretat absoluta que degut a la baixa qualitat de l'aviram de pagès, que si es portés a cap a questa eliminació tècnicament, la quantitat d'ous que es recolliria abans i després de la tria, seria ~~pràcticamente~~ pràcticament la mateixa, amb una economia de la quantitat d'aliments que consumeixen aquests animals.

Precisament seria ja hora que després de 7 mesos de guerra s'hagués pogut arribar a fer un cens dels aliments de què disposem i dels animals que posseim; seria ja hora de saber amb tota certesa si posseim la quantitat d'aliments que necessita tot el bestiar de Catalunya i poder distribuir totes les partides d'aliments que actualment es troben immobilitzades en molts indrets de la nostra terra, i si no posseim la quantitat d'aliments suficient i no hi han possibilitats de fer-ne venir de l'estrange, és precís que eliminem tot el bestiar que sobri, però que

aquesta eliminació es faci amb coneixement de causa, que no succeeixi que ~~semp~~ en un poble determinat sigui precis sacrifigar tot el bestiar, el bo i el dolent, i en canvi en un altre poble, en el qual disposen d'aliments en quantitats sobrants, es guardi tot el bestiar, el bo i el dolent. Si és precis reduir el nombre de caps de bestiar, en el nostre cas, hem de deixar-hi les gallines millors.

Però moltes de les nostres pageses no saben distingir una gallina bona ponedora d'una gallina dolenta; quan ~~venen~~ venen gallines trien el parell que pesi més o aquelles gallines que no fan gaire bona cara. Volgueu ~~eu~~ aprendre de distingir la gallina que pot fer forces ovs de la gallina que us en farà poes.

En radiacions anteriors us parlàvem que la raça que millor s'adapta a les característiques del nostre país era la que és filla de casa nostra, la que hi viu des de fa molts segles, Us diuguérem que havem de procurar que arreu, per totes les na-

sies, les pagesos ~~possueixen~~ posseeixin les gallines~~al~~ de la raça Prat; repetim avui aquest concepte, perquè sembla que hi ha interès en voler crear un estat confusionari, i es fa propaganda d'altres races estrangeres, de molt mèrit certament, però que la Conselleria d'Agricultura que vetlla pels interessos dels pagesos, en el nostre cas per l'avicultura que està a les mans de les nostres pagesos, que representa més del 90 % de tota la població avícola, ha de posar-vos en guàrdia sobre aquestes companyes a favor de races estrangeres. Unicament podem aconsellar-vos que crieu aquelles races que estan ja completament aclimatades al nostre país; si arribéssim a ~~convincere~~ convençer-vos de substituir la gallina que actualment posseiu per les gallines de la raça Leghorn, per exemple, aquelles gallines blanques de pota groga que fan unsous de color blanc de porcellana i petits, tenim la seguretat absoluta que no us donarien uns bons

resultats; la seva cría és difícil, us creixeria amb moltes baines i us disminuiria ràpidament la seva vigorositat.

El vostre fracàs seria el nostre; ni uns ni altres no podem ni devem fracassar. Us diran que aquestes races estrangeres són molt més productores que les nostres; penseu que aquest factor, aquesta qualitat de produir molt, no és exclusiu d'unes races determinades; depèn únicament de valoritzar els individus bons ponedors que trobem en totes les races; és qüestió de saber escollir les gallines bones ponedores, eliminar les dolentes, i fixar, per tal que es transmeti de pares a fills aquesta qualitat. La única diferència que hi ha entre les races estrangeres i les nostres resideix en el fet que a casa nostra molt poes s'han preocupat de valoritzar, de seleccionar les gallines de raça Prat, les gallines Empordaneses, o les gallines Penedesenques.

Qualsevol que hagi criat gallines, ha experimentat que no totes les gallines produeixen la mateixa quantitat d'ous a

l'any. Que dins d'una mateixa ramada en la que totes tinguin la mateixa edat, criades i mantingudes en condicions idèntiques, totes de la mateixa raça, totes sanes i vigoroses per igual, i sotmeses a la mateixa alimentació, hi han diferències ben marques des de posta. De la constatació d'aquest fet, d'aquesta realitat, sorgiren els distints mètodes ~~de~~ de seleccionar les gallines o sigui l'art de saber escollir els millors exemplars com a reproductors, i saber-los sparellar per a transmetre als seus fills les bones qualitats que posseeixin.

~~que~~ Unicament us parlarem de la manera que hi ha de conèixer ràpidament una gallina bona ponedora d'una gallina dolenta; no us parlarem de la manera de fixar i transmetre aquests caràcters, estaríem ben satisfets d'aconseguir que cada vegada que una pagesa vulgui vendre una gallina sàpiga escollir la més dolenta de la ramada.

Explicarem primerament els procediments més senzills. Hi han dos procediments que hem de procurar que arribin a coneixement de tothom per la seva gran senzillesa.

Primerament hem d'estar convençuts que una gallina per a poder produir forces ous ha de posseir una bona conformació, una conformació apte per a la fabricació d'ous. Assentem bé, doncs, aquest principi: una gallina bona ponedora ha de posseir una conformació adequada, però no totes les gallines ben conformades, han de produir forçosament una bona posta.

En una ramada podem classificar les gallines en dos grups: les que posseeixen una bona conformació anterior per a produir una posta abundant i les gallines d'una conformació tal, que és impossible que donin una quantitat econòmica d'ous. Aquestes últimes podem eliminar-les immediatament.

Però, no totes les gallines ben conformades són capaces de donar una bona posta; aleshores per a triar les bones i

les dolentes d'aquest grup havem de recórrer a altres procediments que ja detallarem.

Aquesta primera tria la farem examinant la capacitat, el volum del ventre de les gallines.

Una gallina per a poder produir forces ous, ha d'ésser una gallina menjadora, una gallina que tingui gana, ha de possuir també una cuera ben desenrotllada, per tant, un aparell digestiu ben desenrotllat i una cuera ben desenrotllada, estaràn dintre d'una caixa voluminosa. Una gallina bona ponedora tindrà una esquena i una gropes ben amples, llargues, ben recta i inclinada lleugerament d'en davant cap endarrera. Després, és precís que tingui una caixa abdominal ben profunda. La profunditat i l'amplada de la cavitat abdominal del ventre de la gallina podem mesurar-les prenent la distància que hi ha entre els dos ossos que es troben a cantó i cantó de l'anus, a sota la raba-

da, a sota la cua, i la distància que hi ha entre aquests dos ossos i la punta de la barca (o sia l'extrem de l'os del pit).

Per a mesurar aquestes distàncies agafarem la gallina, i amb una mà la sostindrem -agafant-la per les potes- per sota el ventre, amb la cara de la gallina mirant cap al nostre darrera, i sostinguda ~~aprestament~~ lleugerament contra el nostre ~~cos~~ cos, i amb la mà lliure mesurarem, comptant amb travessos de dit, la distància que hi ha entre els dos ossos que trobem a costat i costat de l'anus. Entre aquests dos ossos hem de poder posar-hi com a mínim, tres dits; naturalment que no tothom té els dits igualment gruixuts; recordem que tres dits, normalment, mesuren una amplada de ~~5~~ cinc centímetres i mig. Al mateix temps palparem la grossor d'aquests ossos; com més bones ponedores més prims, més ~~da~~ cartilaginosos són aquests ossos.

Seguidament prendrem la segona mesura, o sia, la dis-

tància que hi ha entre els dos ossos suara esmentats i l'extrem de l'os del pit. L'os del pit acaba en la regió del ventre en forma punxaguda; és aquell os que s'assembla al carener d'una barca. La distància entre aquests ossos serà, com a mínim, de quatre dits o signi de set centímetres i mig. No cal dir que com més la gallina passi d'aquestes dimensions, millor, més probabilitats es tindran que signi una bona ponedora.

S'eliminaran, doncs, com a gallines que no reuneixen una conformació adequada a la bona posta, les que tinguin una cavitat abdominal d'una amplada inferior als tres dits i una profunditat inferior als quatre dits.

Al mateix temps que examinem aquests caràcters examinaran amb tot detall tota la gallina en general. La producció d'ous és una producció que va aparellada amb les funcions reproductives; l'ou és un producte dels òrgans genitals de la femella.

Les gallines bones ponedores tindran tots els caràcters propis del sexe, de la feminitat ben acusats; el cap fi, ben aprimat, sense angles cantelluts. La cresta ~~és~~ ben tendra, ~~es~~ suau al tacte, de teixit fi i ben vermella, uns ulls brillants, amb una mirada ~~més~~ viva, la pell ben prima, ben flexible, ben blanca, l'anus ample, humit i de teixit fi, que no tingui l'obertura petita, i especialment que no es trobi ressecat, i les potes que siguin ben rodones, que no siguin aplastades, i mai les femelles portaran esperons.

Es la suma de totes aquestes observacions, el que ens permet eliminar d'una ramada les gallines pitjors, les gallines que mengen i no treballen, però, en la ramada que deixem com a bona ens hi queden encara barrejades moltes gallines, que malgrat tenir una bona conformació, i tots els aspectes extensius d'una bona ponedora, ens ~~no~~ pon molt possous a l'any, la qual cosa implica recórrer, una vegada feta aquesta primera

tria, a altres procediments de selecció, que permetin anar eliminant gradualment tots els animals dolents.

Aquest sistema de selecció, malgrat la seva senzillesa, ^{la} qual permet que únicament amb una mica de bona voluntat i d'observació, tothom l'aprengui, dóna uns bons resultats i ens ajuda a iniciar a les nostres pageses a observar amb més detenció les seves gallines, i a preparar-les per a aprendre altres procediments millors que explicarem en la pròxima radiació.